

עין משפט‏
נר מצוה

ה א מיי פ"ו מה' מירות הל"ח:

ו ב מיי שם הל"ח:

ז ג מיי סם הל' ו':

ז ד מיי שם הלכה ז ח:

ח ה מיי שם ה"ו:

נוסחת הריב"ן

[א] כפי שיבאר קרבנו צטורה וכדלמך נמי כ"ו: [ב] ככ"י כתוב כלן צוה"ל. גליון נטמא יוס ק' וא' קודם שיקריב קרבנותיו קומר לפי שצריך לגלגל מגלגלת ומוסאף לאלתר ואח"כ מגלגל מגלגלת טהרה: כסוף [ג] יוס שאין מגלגלת טהרה פחות מל' יוס הלך קומר ל' יוס ומו לא נטמא דהוי מיר שכלו לו ימיו וה"ה כי נטמא יוס ל"א קומר את הכל ולר' אליעזר קומר י' והכי מנינן במוספאף ר' אליעזר אומר אין קומר אלף ו' דקסבר כל אחר מגלגל ומו לא כפי שקריב קרבנותיו צטורה דקסב' רבי אליעזר כי נטמא אחר מגלגל אין צריך לגלגל מגלגלת ומוסאף אלף מונה ו' ומגלגל מגלגלת טהרה: [ג] שפאה מירות חלה עליו כדי להביא קרבן טומאה על שנטמא צביה הקבירות הס"ד והפאה לימא: [ד] ככ"י יוסא דקסב' מירות חלה עליו כדי להביא קרבן טומאה על שנטמא צביה הקבירות עליו שנינו שמוסאף קרבן טומאה הס"ד והפאה לימא: [ה] ויבטל מיר ואלו הוהו ושנה וטבל מיר חלה עליו אף אותו מירות שקבל כשנטמא שם לאחר מלחן נכנס עולין לו למנין מירות מבינן שפסג וטבל ציוס שציעו שלו שמוסאף קרבן על טומאה הס"ד והפאה לימא ככ"י: [ו] (אפי' לימא י' יומיו ויהא עומד כשליש שנאמר והימים כו': [ז] קורא כל מקרא: [ח] הרשאים הס"ד והפאה לימא ככ"י: [ט] עליו: כן אמר:

הנהות התוספות

- ↑ י"ל דנטמא וחיבת דלא נמחק.
- ↑ ראשי תיבות וצריך לקדוק. י"ל דבהעניי מיר מאה ליכא יתור בלשניה.
- ↑ י"ל דף הדעיני מיר נטמא יוס שלשים מיר.
- ↑ י"ל לרב מתנא נחמל.
- ↑ י"ל הייה טעמא משום.
- ↑ מיכת דמן נמחק וצ"ל דהימס הראשונים מיר.
- ↑ י"ל כפי אליעזר אומר אפי' כו' נדח"ל ולכן קומר שלשים.
- ↑ י"ל דמפסג.
- ↑ מיתר ונכנס נמחק.
- ↑ תיבות וביוס נטמא בתחילה נמחק.
- ↑ אפי' וצ"ל דמ"מ וצ"ל כ"ל.
- ↑ י"ל יתול עליו המירות או אומר הימני מיר.

פ' הרא"ש

[מתנ'] מי שנזר והוא בבית הקברות אפי' שהה שם לו יום וכו' ואינו מביא קרבן טומאה דכי כתיב קרבן טומאה בנזיר טהור שנטמא כתיב. וה"ה טמא שנזר: יצא ונכנס כלום: והזו עליו ג' וז' [ונטבל] ומיד אחר הזוא וטבילה מתחיל מירותו. אם נכנס בבית הקברות אפי' בו ביום מביא קרבן טומאה: ר"א אומר לא בו ביום. שנאמר והימים הראשונים יפלו לאשמועזי דסודור כל מה שנטמא: איחזר מיר שנזר והוא בבית הקברות ר"י אומר נזיר חלה עליו ליאסר ביין ותגלגלת ואם א"ל אל הנזיר נזיר או אחר שנזר תהיה ביה לצאת ולא יצא לוקה אבל קרבן נזי' לא מייחזי כל זמן שלא חלה עליו נזי' טהרה. מיתלא תליא וקיימא.

מוז:

ולתנא קמא דאמר הכל קותר בזמיר סתמא לרב מתנא הוי מן המורה דהוי ממנין הנזירות ומקלגת היום ככולו א' דאמרי רבנן היכא [דלג] נטמא': הגה"ה וצסיפא דהריני נזיר מאה יום ונטמא יוס מאה קומר [שלשים] לרבי אליעזר מדרשא דזאת תהיה וגו' וצ"ל²

לרב מתנא מאי שנא מרישא כי נזר סתם ונטמא יוס שלשים דחשבנין ליה לרבי אליעזר אליבא דרב מתנא כנטמא אחר מלגת ומשום מקלגת היום ככולו הכי נמי כי נזר מאה יוס נחשביה ליום מאה כלאחר מלגת דנימא מקלגת היום ככולו הריני³ נזיר מאה ליכא דליכא יתור ותינלו התוספות לעיל (דף ו'): דמייירי דלאמר הריני נזיר מאה יוס שלימים וצוה ניחא דהשתא ליכא לזיממר מקלגת היום ככולו ^[א] צסיפא והסוגיא מתיישבת צפ"ק (סס) דמיימס הן דנזיר ^[א] שלשים⁴ ונטמא יוס שלשים כו' קומר הכל בשלמא לרב מתנא⁵ אלף כו' א"ל צר פדא אימא סיפא ר' אליעזר אומר אינו קומר כי אס ו' והשתא היכי מוכח לעולם אימא לן משך מירות ל' והא דאינו קומר כי אס ו' לר"א [משום]⁶ דאין כאן ימים אחרונים ולרב מתנא נמי מאי דוחקיה דסבר דמקלגת היום ככולו לימא טעמא דר"א משום דליכא ימים אחרונים ולמאי דפרישי' ניחא דאס היה יוס שלשים ממנין הנזירות לרב פדא ולרב מתנא נמי אי לאו דאמרינן מקלגת היום ככולו היה קומר הכל מדרשא דזאת תורת הנזיר ע"ד כאן הגה"ה: זאת הגה"ה ממוירי רבינו יצחק צה"י יצחק וצ"ל. נראה דלכ"ע צין לרב מתנא ולרב פדא קרא דזאת תורת הנזיר וקרא דימים הראשונים איירי במאה שלימים. נראה לפני הגה"ה זאת ר"ל דלא בזמירות מועטת דרשא דזאת

כדפרישי' צפ"ק (גס זה סס) בשם מהר"ק י"ע וכן דרשא דקרא דדמן הימים הראשונים מכלל דליכא אחרונים [לא] דרשינן בזמירות מועטת אלף בזמירות ארוך דלמאה יוס וצדכי נמי מתיישב הסוגיא: **ה'הריני נזיר מאה יום נטמא יום מאה קומר הכ"ל**. שהוא אחרון של מירותו ולרבנן לא אמרינן מקלגת היום ככולו היכא דנטמא ולא הביא קרבנותיו: **ו'הריני א'אליעזר אינו [קומר] אלא שלישים**. מן הדין היה לו לסתור הכל לרב פדא דלא אמרינן מקלגת היום ככולו ולרב מתנא נמי פרשינן צפ"ק דלאמר שלימים והיה לו לסתור את הכל אלף מדרשא דזאת תורת הנזיר היתוב הוא דאינו קומר אלף לו יוס ו': **נטמא ביום ק"א קומר שלישים**.

מדרבנן בעלמא הוא ולכן אינו קומר אלף שלשים⁷ דהואיל יוס ק"א יוס תגלגלת מה"ת לרב מתנא משום דאמר מקלגת היום ככולו ולרב פדא כ"ט נשלם הנזירות וביוס שלשים מגלח מה"ת ואס נטמא ציוס שלשים קומר לרב מתנא מה"ת וגורי' יוס ק"א אטו יוס שלשים ולרב פדא ציוס שלשים קומר מדרבנן אטו היכא דאמר הריני מיר שלשים וכן נטמא ציוס ⁸ אחד ומאה שהוא יוס תגלגלת גזרו אטו יוס ל' דאי לא הא לא קיימא הא שגס יוס ל' הוא יוס תגלגלת וה"ה לעיל הוה מצי למיתני הכי גבי ⁹ הריני מיר¹⁰ נטמא יוס ל'א דקומר הכל מדרבנן [ואכלן] ודאי נטמא יוס ק"צ אינו קומר שלשים רק [שצנעה] שיטתה ויביא קרבנותיו: **ו'ה"א אומר אינו קומר אלא ו'.** דלא גזר יוס ק"א אטו יוס ל' דביוס ל' גופיה לא סתר לר' אליעזר ו' ואפי' דלרב פדא דאמר הריני מיר סתמא ונטמא יוס ¹¹ אחד דאמר הריני מיר סתמא ונטמא יוס ל' ואחד הוה יוס דבתר תגלגלת והוי [כמון ק"צ]: **ה"י שנזר דלפיג ר' יוחנן ור"ל כשנטהר אס צריך לחזור ולקבל מירות או כגי ליה צמה שקיבל צימי טומאתו: ה"א אומר רא בו ביום**. כלומר אס נכנס צו ציוס שנטהר אין מציא קרבן טומאה עד יוס שני שהתחיל הטהרה שנאמר והימים הראשונים יפלו דבעינן צקומר שיסמור צ' ימים דאז מציא קרבן טומאה וה"ה דמצי למיתני פלוגתאיהו בזמיר טהור שנטמא ציוס ראשון של קבלת מירותו ו' וביוס נטמא בתחילה¹² דלרבנן מציא קרבן טומאה ולר"א אינו מציא קרבן טומאה אלף מונה ו' ימי טומאה ומוה ושונה וטובל ומונה כ"ט יוס ליום הראשון שמנה ומגלח ציוס ל' שהוא ל' ואחד לנזירותו: **ו'ה"א קסבר ר"א כל אחר מלאת ו' קומר**. ולכן אומר דהריני מיר סתם ונטמא יוס שלשים [דאינן] קומר דלאחר מלגת הוא לרב מתנא משום דאמר מקלגת היום ככולו ולרב פדא מיוס כ"ט נשלם מירותו: **ה"א פליג ר"א דאמר שלימים**. לרב מתנא חשיב ליה כאילו אחר שלימים ולא אחר מקלגת היום ככולו הילכן קומר הכל ולרב פדא נמי כי אחר שלשים צפירוש חשיב כאילו אחר שלימים דלא אחר מקלגת היום ככולו הילכן לא פליג ר"א כלל: **ה"ב יוחנן אומר נזירות חלה עליו**. כלל מינלי ולוקה צעודו שס אטומאה אס תמרו צו לצאת ממנו יוצא¹⁴ ואסתגלגלת ואשחיתת יין וכשיטהר אין צריך לחזור ולקבל עליו מירות: **ה"ה תליא וקא**. ה' ומו"מ ג"ל¹⁵ דאסור: וכי משכחת טהרה חייל. פירוש דין מירות טהרה לענין הצאת קרבן. מיתלא תליא וקא' עד שינא משס ויטהר וכי יטהר חייל ממילא עליה לענין הצאת קרבן וצקינזר הוה מצי למימר דחייל עליה מירות מהשתא ולקי על תגלגלת ויין טומאה: **ו'ה"ש ל'קיש אומר אין נזירות חייל עליה**. צעודו טמא עד שיטהר ואז יטערך לחזור ולקבל עליו הנזירות וצקוונטרכ סג ¹⁶ לומר יתול עליו¹⁷ הנזירות אומר הריני כמו שגדתי צפ"ק דנדרים (דף ד.) אמרי' לר"ל דעובר צבל תאחר אס אינו מקבל מירות עליו מיד כשיטהר: **ה"ה טומאה הוא דלא מיתרי**. דמעיניה קרא לקמן הא מיתל חייל עליה מירות לענין דלקי אטומאה אסתגלגלת ואיין: **ה"א אינו בתורת טומאה**. דלא חייל מירות כלל:

מי שאמר פרק שלישי נזיר

דקסבר ר' אליעזר אחר מלגת הוא שאין מירות אלף כ"ט ולכן אינו צריך לסמור אלף ו' ¹⁸ וכדאמרינן נמי ונט' קיס להו לרבנן דאין תגלגלת כדי לכופ ראשו לעיקרו צפחות מז' יוס ולרב מתנא כדאית ליה דטעמא דר' אליעזר משום דמקלגת היום ככולו: **נטמא יוס שלשים**

סוסר את הכל ולא פליג ר' אליעזר דהא קאמר שלימין. ואפילו לרב פדא דאכתי מוך מלגת קרינא ציה: **נטמא ציוס מאה קומר את הכל**. דמוך מלגת קרינא ציה: **רבי אליעזר אומר לא קומר אלף שלשים**. כדאמר ר"ל צפ"ק (לעיל ד' ו'): דטעמא דר' אליעזר משום דקאמר קרא זאת תורת הנזיר ציוס מלגת¹⁹ המורה אמרה נטמא ציוס מלגת מן לו תורת מיר ואפי' בזמירות מרובה: **וכולה**. טעמא דמתניתין עד השתא דהוינן צה אליבא פדא פדא ורב מתנא צפ"ק (ד' ה ו' ו') ²⁰ **ה"ה מתנא' מי שנזר והוא צביה הקבירות אפי' הוא עומד שס שלשים יוס אינן עולין לו מן המנין**. כלומר אין עולין לכן ²¹ שפאה חלה עליו אותו מירות שקיבל כשנטמא ואין מציא קרבן טומאה: ²² **יאל ונכנס**. כגון שהיה ושנה וטבל כדמפרש בגמרא²³ ואח"כ נכנס עולים לו למנין מירות דציין [שהיה] ושנה וטבל ציוס שציעי שלו מציא קרבן על הטומאה: **רבי אליעזר אומר לא צו ציוס**. כשהיה ושנה וטבל אס נכנס האינו מציא קרבן טומאה עד ²⁴ שיעצור עליו צ' ימים ²⁵ צטהרה שנאמר והימים הראשונים יפלו אימתי לכשאני קורא ²⁶ ומוקלה זה שיהיו לו ימים הראשונים²⁷ דטהרה ואין ימים פחותים משנים: **ה"ה איסתר מי שנזר והוא צביה הקבירות ר' יוחנן אומר נזירות חל עליו**. דקסבר דהאי מאן דמקבל מירות צביה הקבירות מיתלל

תליא וקיימא כיוון דמשכחת טהרה דהיינו לאחר שינא והיה ושנה וטבל חיילא עליה וע"ג דלא הדר אחר אינן אקבל' עליו מה שאמרתה כשהיימי עומד צביה הקבירות: **ור"ל אחר**. אי הדר אחר אהא כמו שקבלתי ²⁸ צביה הקבירות חייל עליה ועפי"ג דלא ²⁹ מפרש אהא מיר ואי לא לא שאס נטמא למתים ושותה יין אין צרך כלום: **אי"ל**. מסקנא דמתניתין צדכי הוי דמי שזר צביה הקבירות אינו צתורם טומאה ואינו צתורת קרבן טהרה ליסמור ולהביא קרבן טהרה לפי שאין מירות חל עליו כלל: **מי שהיה טמא ונזר**.

דהיינו נמי מי שעומד צביה הקבירות:

הכא

שנינו דאמר הריני נזיר סתמא וכו' ה' (כמו) יוס שלשים יוס תגלגלת מה"ת לרב מתנא משום דאמר מקלגת היום ככולו ולרב פדא כ"ט נשלם הנזירות וביוס שלשים מגלח מה"ת ואס נטמא ציוס שלשים קומר לרב מתנא מה"ת וגורי' יוס ק"א אטו יוס שלשים ולרב פדא ציוס שלשים קומר מדרבנן אטו היכא דאמר הריני מיר שלשים וכן נטמא ציוס ³⁰ אחד ומאה שהוא יוס תגלגלת גזרו אטו יוס ל' דאי לא הא לא קיימא הא שגס יוס ל' הוא יוס תגלגלת וה"ה לעיל הוה מצי למיתני הכי גבי ³¹ הריני מיר³² נטמא יוס ל'א דקומר הכל מדרבנן [ואכלן] ודאי נטמא יוס ק"צ אינו קומר שלשים רק [שצנעה] שיטתה ויביא קרבנותיו: **ו'ה"א אומר אינו קומר אלא ו'.** דלא גזר יוס ק"א אטו יוס ל' דביוס ל' גופיה לא סתר לר' אליעזר ו' ואפי' דלרב פדא דאמר הריני מיר סתמא ונטמא יוס ³³ אחד דאמר הריני מיר סתמא ונטמא יוס ל' ואחד הוה יוס דבתר תגלגלת והוי [כמון ק"צ]: **ה"י שנזר דלפיג ר' יוחנן ור"ל כשנטהר אס צריך לחזור ולקבל מירות או כגי ליה צמה שקיבל צימי טומאתו: ה"א אומר רא בו ביום**. כלומר אס נכנס צו ציוס שנטהר אין מציא קרבן טומאה עד יוס שני שהתחיל הטהרה שנאמר והימים הראשונים יפלו דבעינן צקומר שיסמור צ' ימים דאז מציא קרבן טומאה וה"ה דמצי למיתני פלוגתאיהו בזמיר טהור שנטמא ציוס ראשון של קבלת מירותו ו' וביוס נטמא בתחילה³⁴ דלרבנן מציא קרבן טומאה ולר"א אינו מציא קרבן טומאה אלף מונה ו' ימי טומאה ומוה ושונה וטובל ומונה כ"ט יוס ליום הראשון שמנה ומגלח ציוס ל' שהוא ל' ואחד לנזירותו: **ו'ה"א קסבר ר"א כל אחר מלאת ו' קומר**. ולכן אומר דהריני מיר סתם ונטמא יוס שלשים [דאינן] קומר דלאחר מלגת הוא לרב מתנא משום דאמר מקלגת היום ככולו ולרב פדא מיוס כ"ט נשלם מירותו: **ה"א פליג ר"א דאמר שלימים**. לרב מתנא חשיב ליה כאילו אחר שלימים ולא אחר מקלגת היום ככולו הילכן קומר הכל ולרב פדא נמי כי אחר שלשים צפירוש חשיב כאילו אחר שלימים דלא אחר מקלגת היום ככולו הילכן לא פליג ר"א כלל: **ה"ב יוחנן אומר נזירות חלה עליו**. כלל מינלי ולוקה צעודו שס אטומאה אס תמרו צו לצאת ממנו יוצא³⁵ ואסתגלגלת ואשחיתת יין וכשיטהר אין צריך לחזור ולקבל עליו מירות: **ה"ה תליא וקא**. ה' ומו"מ ג"ל³⁶ דאסור: וכי משכחת טהרה חייל. פירוש דין מירות טהרה לענין הצאת קרבן. מיתלא תליא וקא' עד שינא משס ויטהר וכי יטהר חייל ממילא עליה לענין הצאת קרבן וצקינזר הוה מצי למימר דחייל עליה מירות מהשתא ולקי על תגלגלת ויין טומאה: **ו'ה"ש ל'קיש אומר אין נזירות חייל עליה**. צעודו טמא עד שיטהר ואז יטערך לחזור ולקבל עליו הנזירות וצקוונטרכ סג ³⁷ לומר יתול עליו³⁸ הנזירות אומר הריני כמו שגדתי צפ"ק דנדרים (דף ד.) אמרי' לר"ל דעובר צבל תאחר אס אינו מקבל מירות עליו מיד כשיטהר: **ה"ה טומאה הוא דלא מיתרי**. דמעיניה קרא לקמן הא מיתל חייל עליה מירות לענין דלקי אטומאה אסתגלגלת ואיין: **ה"א אינו בתורת טומאה**. דלא חייל מירות כלל:

מסורת הש"ס

[א] קס לטו: מז. סג. צ ס"א הוה. א' [נדרים ד'].
[ד] [ומסופאס פ"צ]. ה' [נבמדבר ו'].
[ו] [ולקמן יט.]. ו' [ומקבל רש"י].
[ח] מכלן עד ד"ה מי שמר שייך לע"א. ט' צ"ל מאה ואחד. י' ג"א ל'. כ' שייך לעיל קודם ד"ה מי שנזר.

תורה אור השלם

- ↑ והזיר לך את ימי קדו ויהיא כבש בן שנתו לאשם והקמים הקדשים יפלו בי קטא בקדו: במדבר ו י

גליון הש"ס

גמ' מי שנזר וכו'. עין נדרים דף ד ע"א: תוס' ד"ה נפגמא כו' הריני נזיר נפגמא יום ל"א. ע' לעיל ו' ע"ה דה"ה נטמא ודף יד ע"ב ד"ה לוקה:

הנהות מהר"ב רנשבורג

(במסו' שמעבר לדף)

[א] בא"ד ומקלגת היום ככולו דאמרי רבנן היכא דלא נטמא. מן מיכת דאמרי עד מיכת טעמא נמחק. וי"צ לא אמרי רבנן כ"ל אימ': [ב] בא"ד הגה"ה וצסיפא וכו' וצוה ניחא דהשתא ליכא לזיממר מקלגת היום ככולו צסיפא והסוגיא. מלת צסיפא וואת ו' מן מיכת והסוגיא נמחק וי"צ והכתי הסוגיא מתישבת צפ"ק (סס) כ"ל: [ג] בא"ד דמיימס הן דנזיר שלשים נמחק מלת שלשים וי"צ סתם כ"ל: [ד] ר"ה ולר"א אינו קומר וכו' אלף מדרשא דזאת תורת הנזיר גזירת הקומר הוא דאינו קומר אלף שלשים יוס מבי נטמא יוס מאה כ"ל אימ': [ה] ר"ה נטמא ציוס ק"א קומר שלשים וכו' היכא דאמר הריני מיר סתמא והוי מיר כ"ל: [ו] ר"ה קומר ר"א אומר אינו קומר וכו' דכיוס שלשים גופיה לא סתר לר"א ועפי"ג. נמחק ואפי' וי"צ ואפי' לרב פדא ונטמא הריני מיר סתמא ונטמא יוס ל' דמירותו כ"ל: [ז] ר"ה ר"א אומר לא צו ציוס וכו' ציוס ראשון של קבלת מירותו וביוס נטמא. מי וביוס נטמא נמחק וי"צ וייוון דנטמא כ"ל אימ': [ח] ר"ה מתלי מל וקאי ומימ' ג"ל מיכות מימ' ג"ל נמחק. וי"צ ומת"ה ק"ל דאפי' כ"ל אימ': [ט] ר"ה וירש לקס אחר כו' ובקונט' פי' דבקבלה מועטת כגי לחול עליו כ"ל:

פ' הרא"ש (המשך)

וכן] לר' יוחנן כדי שחול עליו נזי' טהרה. ונראה דלר"ל נמי אינו צריך קבלת נזי' גמורה אלא אומר הריני בנזיר: הא מיתל חיילא. דאי לא חיילא מה שייך למתני אינו מביא קרבן טומאה הא לא חלה עליו נזי' כלל: א"ל אינו בתורת טומאה ואינו שטוהר קרבן. וה"ק אין עולין לו מן המנין צ' לנזי' כלל שאם נטמא אח"כ צפ"ק שטוהר לא לקי ואינו מביא קרבן טומאה עד שטוהר ויקבל עליו נזי':

[כ] ר"ל דגם לנזי' אינא לאו דכל תאחר מלגל אלף דטומאה. צ' אולי צ"ל דלא חייל מירות כלל שאס טעמא:

^[1] מיתלא תליא וקיימא

^[2] מיתלא תליא וקיימא